

§ 16

(1) Správa a řízení ve věcech daně a sankce za nesplnění daňových povinností se řídí zvláštním předpisem.⁷⁾

(2) Ustanovení tohoto zákona se použijí, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, neobsahuje odlišnou úpravu.

§ 17

(1) Ministerstvo financí České republiky může

- a) vyhláškou stanovit podrobnosti k § 3 odst. 1 písm. j) tohoto zákona,
- b) ve vztahu k zahraničí činit opatření k zajištění vzá-

jemnosti nebo odvetná opatření za účelem vyrovnání zdanění.

(2) Správce daně může rozhodnutím stanovit splátky daně jinak, než jsou upraveny v § 10 odst. 1 až 3 tohoto zákona.

§ 18

Zrušuje se zákon České národní rady č. 339/1992 Sb., o dani silniční.

§ 19

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

17

ZÁKON

České národní rady

ze dne 21. prosince 1992,

**kterým se mění a doplňuje zákon č. 335/1991 Sb.,
o soudech a soudcích, ve znění zákona č. 264/1992 Sb.**

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 zní:

„§ 1

(1) Soudnictví vykonávají nezávislé soudy České republiky.

(2) Soudy České republiky jsou: Nejvyšší soud České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“), vrchní soudy; krajské soudy, vyšší vojenské soudy, okresní soudy a vojenské obvodové soudy; v době branné pohotovosti státu též vyšší polní soudy a nižší polní soudy.

(3) Na území hlavního města Prahy vykonává působnost krajského soudu městský soud; působnost okresních soudů vykonávají obvodní soudy.

(4) Působnost okresních soudů mohou v případech stanovených zvláštním zákonem vykonávat i soudy jinak označené.“

2. § 2 se vypouští.

3. V § 14 větě druhé se slova „nejvyššímu soudu republiky“ nahrazují slovy „vrchnímu soudu nebo Nejvyššímu soudu“.

4. Nadpis nad § 15 zní: „Vrchní soudy“.

5. V § 15 se slova „Nejvyšší soud republiky“ nahrazují slovy „vrchní soud“.

6. V § 16 větě začíná větou „Vrchní soud dbá o výklad zákonů a jiných právních předpisů tím, že“; ustanovení písmene b) zní:

„b) zaujímá stanovisko k výkladům zákonů a jiných právních předpisů ve vztahu k rozhodnutím soudů ve svém obvodu.“

7. V § 17 odst. 1 se slova „nejvyššího soudu republiky“ a „nejvyššího soudu“ nahrazují slovy „vrchního soudu“; za slova „kolegia trestní,“ se doplňuje slovo „vojenské,“.

8. V § 17 odst. 2 se vypouštějí slova „sjednocování“ a slova „obecně závazných“; pokud se v zákoně vyskytují slova „ke sjednocování výkladu zákonů a jiných obecně závazných právních předpisů“, nahrazují se v celém zákoně slovy „k výkladu zákonů a jiných právních předpisů“.

9. V § 18 se slova „nejvyššího soudu republiky“ a „nejvyššího soudu“ nahrazují slovy „vrchního soudu“; vypouští se odstavec 2 písm. c) a v odstavci 3 věta druhá.

10. V § 19 odst. 1 se slova „nejvyššího soudu republiky“ nahrazují slovy „vrchního soudu“, slova „nejvyššímu soudu republiky“ nahrazují slovy „vrchnímu

⁷⁾ Zákon ČNR č. 337/1992 Sb.

soudu“; slova „rozhodnutí soudů republiky“ se nahrazují slovy „rozhodnutí soudů“.

11. V § 19 odst. 2 se slova „nejvyššího soudu republiky“ a slova „nejvyššího soudu“ nahrazují slovy „vrchního soudu“.

12. V § 24 odst. 1 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“; za slova „sjednocování rozhodování“ se doplňují slova „vrchnímu soudu nebo“.

13. V § 25 odst. 1 větě první se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „České republiky (dále jen „ministr obrany“)“.

14. V § 25 odst. 1 písm. b) a d) se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „a vojenských kolegií vrchních soudů“.

15. V § 25 odst. 1 písm. f) se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „popřípadě vrchním soudům“; slova „s federální působností“ se vypouštějí.

16. V § 25 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Správu vojenského kolegia vrchních soudů vykonává ministr obrany prostřednictvím předsedy tohoto kolegia po dohodě s ministrem spravedlnosti České republiky (dále jen „ministr spravedlnosti“)“. Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

17. V § 25 odst. 3 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ a slova „ve federálním ministerstvu obrany“ se nahrazují slovy „v ministerstvu obrany České republiky (dále jen „ministerstvo obrany“)“.

18. Nadpis nad § 26 zní: „Nejvyšší soud“.

19. V § 26 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

20. § 27 odst. 1 zní:

„(1) Nejvyšší soud rozhoduje v senátech složených z předsedy senátu a dvou soudců. V senátech složených z předsedy senátu a čtyř soudců rozhoduje o mimořádných opravných prostředcích proti rozhodnutím vrchních soudů.“.

21. V § 27 se vypouští odstavec 2; dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

22. V § 27 odst. 2 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

23. § 28 odst. 1 zní:

„(1) Nejvyšší soud sleduje pravomocná rozhodnutí vrchních soudů a zajišťuje zákonnost rozhodování mezi vrchními soudy a soudy v jejich obvodu tím, že

- a) rozhoduje o mimořádných opravných prostředcích proti rozhodnutím vrchních soudů,
- b) zaujímá stanoviska k výkladu zákonů a jiných právních předpisů,
- c) rozhoduje v jiných zákonem stanovených případech.“.

24. § 28 odst. 2 zní:

„(2) Nejvyšší soud dále rozhoduje o uznání a vykonatelnosti rozhodnutí cizozemských soudů na území České republiky, vyžaduje-li to zákon nebo mezinárodní smlouva.“.

25. V § 29 odst. 1 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“; odkaz v závorce zní: „[§ 28 odst. 1 písm. b)]“.

26. § 29 odst. 2 zní:

„(2) Před zaujetím stanoviska si Nejvyšší soud může vyžádat vyjádření předsedů vrchních soudů i představitelů jiných orgánů a organizací.“.

27. V § 29 odst. 3 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

28. V § 30 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“, slova „nejvyšších soudů republik“ a slova „s federální působností“; v odstavci 1 za slovem „občanskoprávní“ se vypouští čárka a slova „obchodní a správní“ se nahrazují slovy „a obchodní“. V odstavci 2 se za slova „Nejvyššího soudu“ doplňují slova „a vrchních soudů“.

29. V § 31 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ a slova „s federální působností“; slova „nejvyšších soudů republik“ se nahrazují slovy „vrchních soudů“ a za slova „generální prokurátor“ se doplňují slova „České republiky“.

30. V § 32 odst. 1 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“, slova „nejvyšších soudů republik“ a slova „s federální působností“; v poslední větě se za slova „Nejvyššího soudu“ doplňují slova „a vrchních soudů“.

31. V § 32 odst. 2 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

32. V § 32 se vypouští odstavec 3; dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

33. V § 32 odst. 3 se slova „s předsedou Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „s ministrem spravedlnosti“ a vypouštějí se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

34. V § 32 odst. 4 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

35. § 33 odst. 1 zní:

„(1) Sídlem Nejvyššího soudu je Brno.“.

36. V § 33 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Obvod vrchního soudu se sídlem v Praze se shoduje s obvody krajských soudů v Praze, Českých Budějovicích, Plzni, Ústí nad Labem, Hradci Králové a městského soudu v Praze a s obvody vojenských obvodových soudů v Praze, Českých Budějovicích, Plzni, Litoměřicích a v Hradci Králové. Obvod vrchního soudu se sídlem v Olomouci se shoduje s obvody krajských soudů v Brně a Ostravě a s obvody vojenských obvodových soudů v Brně a v Olomouci.“.

Dosavadní odstavce 2 až 5 se označují jako odstavce 3 až 6.

37. § 33 odst. 3 zní:

„(3) Sídla a obvody okresních a krajských soudů a sídla a obvody vojenských soudů určí zvláštní zákon.“.

38. V § 33 odst. 4 se slova „Zákony národních rad“ nahrazují slovy „Zvláštním zákonem“.

39. V § 33 odst. 5 se slova „příslušné republiky“ nahrazují slovy „České republiky (dále jen „ministerstvo spravedlnosti“)“ a na konci se připojuje tato věta: „Toto právo přísluší v oboru vojenského soudnictví ministerstvu obrany.“.

40. § 33 odst. 6 se vypouští.

41. V § 34 odst. 1 se slova „a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovem „republiky“.

42. V § 34 odst. 4 se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „a vojenského kolegia vrchního soudu“.

43. V § 34 odst. 5 se vypouštějí slova „příslušné republiky“ a slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

44. § 36 odst. 1 zní:

„(1) Počet soudců vojenských soudů, vojenských kolegií vrchních soudů a vojenského kolegia Nejvyššího soudu určuje ministr obrany.“.

45. V § 36 se vypouští odstavce 2; dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

46. § 37 odst. 3 zní:

„(3) Slib skládají

- a) soudci vojenských soudů, vojenských kolegií vrchních soudů a vojenského kolegia Nejvyššího soudu do rukou ministra obrany,
- b) soudci ostatních soudů do rukou ministra spravedlnosti,
- c) přísedící okresních, krajských a vojenských soudů do rukou předsedy toho soudu, k němuž byli zvoleni.“.

47. V § 38 se vypouštějí odstavce 1, 2 a 4. Dosavadní odstavce 3 a 5 se označují jako odstavce 1 a 2.

48. § 38 odst. 1 zní:

„(1) Soudce jmenuje prezident republiky.“.

49. V § 38 odst. 2 se slova „zákony národních rad“ nahrazují slovy „zvláštní zákon“.

50. V § 39 se vypouští odstavce 1; dosavadní odstavce 2 až 6 se označují jako odstavce 1 až 5.

51. § 39 odst. 1 zní:

„(1) Předsedu a místopředsedu Nejvyššího soudu jmenuje ze soudců prezident republiky.“.

52. V § 39 odst. 2 první větě se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ a slova „nejvyšších soudů republik“ se nahrazují slovy „vrchních soudů“. Věta druhá se vypouští.

53. V § 39 odst. 3 se slova „Předsedy a místopředsedy krajských soudů“ nahrazují slovy „Předsedy a místopředsedy vrchních a krajských soudů“; slova „příslušné republiky“ se nahrazují slovy „České republiky“.

54. V § 39 odst. 5 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

55. V § 40 odst. 1 se vypouštějí slova „soudů republik“ a slova „příslušné republiky“.

56. V § 40 odst. 5 se slova „nejvyššímu soudu republiky“ nahrazují slovy „Nejvyššímu soudu a k vrchnímu soudu“ a slova „předsedy nejvyššího soudu republiky“ se nahrazují slovy „předsedy Nejvyššího soudu a předsedy vrchního soudu“.

57. V § 40 odst. 6 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

58. § 41 odst. 2 písm. a) zní:

„a) k využití zkušeností k ústřednímu orgánu, který vykonává správu soudů, k Úřadu vlády České republiky, ke kanceláři zákonodárneho sboru České republiky, nebo Ústavnímu soudu České republiky,“.

59. V § 41 odst. 2 se doplňuje nové písmeno c), které zní:

„c) soudce vrchního soudu k výkonu soudcovské činnosti k jinému vrchnímu soudu.“.

60. § 42 odst. 1 písm. a) zní:

„a) ministr spravedlnosti, s výjimkou případů uvedených v písmenu c), jde-li o dočasné přidělení soudců k ministerstvu spravedlnosti, k Nejvyššímu soudu, vrchnímu soudu, k Úřadu vlády České republiky, ke kanceláři zákonodárneho sboru České republiky nebo k Ústavnímu soudu České republiky,“.

61. V § 42 odst. 1 písm. b) se vypouštějí slova „příslušné republiky“; za slovo „krajskému“ se doplňují slova „anebo jinému vrchnímu“.

62. V § 42 odst. 1 písm. c) se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“; za slova „vojenských soudů,“ se doplňují slova „vojenského kolegia vrchních soudů a vojenského kolegia Nejvyššího soudu,“.

63. V § 42 odst. 1 se vypouštějí písmena d) a e).

64. V § 42 odst. 2 se vypouštějí slova „a e)“.

65. V § 43 odst. 1 se vypouštějí slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

66. § 43 odst. 2 zní:

„(2) Způsob doplňování soudců vojenských soudů, vojenských kolegií vrchních soudů a vojenského kolegia Nejvyššího soudu za branné pohotovosti státu upraví ministerstvo obrany v dohodě s ministerstvem vnitra České republiky a ministerstvem spravedlnosti.“.

67. § 44 odst. 2 zní:

„(2) Návrh na odvolání z funkce vojenských soudců podává ministr obrany. Návrh na odvolání z funkce soudců ostatních soudů podává ministr spravedlnosti.“.

68. § 46 odst. 3 zní:

„(3) O zproštění funkce soudce rozhoduje ministr spravedlnosti, jde-li o vojenského soudce, ministr obra-

ny; o zproštění funkce přisedícího rozhoduje orgán, který přisedícího do funkce zvolil (§ 38).“.

69. § 48 zní:

„§ 48

Pozbude-li soudce nebo přisedící státní občanství České republiky, má to za následek ztrátu funkce.“.

70. § 49 odst. 2 písm. a) zní:

„a) ministr spravedlnosti s výjimkou případů uvedených v písmenu c); jde-li o soudce Nejvyššího soudu a vrchního soudu, činí tak po dohodě s předsedou příslušného soudu,“.

71. V § 49 odst. 2 se vypouští písmeno b).

72. § 49 odst. 2 písm. c) zní:

„c) ministr obrany u vojenských soudců; jde-li o soudce vojenských kolegií vrchních soudů nebo vojenského kolegia Nejvyššího soudu, činí tak po dohodě s předsedou příslušného soudu,“.

73. V § 49 odst. 2 se vypouští písmeno d).

74. V § 50 odst. 2 větě první se slova „kolegia nejvyššího soudu“ nahrazují slovy „kolegia Nejvyššího soudu a vrchního soudu“. Věta druhá se vypouští. Ve větě třetí se vypouštějí slova „a 2“.

75. V § 51 odst. 3 se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „a vojenských kolegií vrchních soudů“.

76. V § 52 odst. 2 se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „a vojenských kolegií vrchních soudů“.

77. § 52 odst. 3 zní:

„(3) Funkce soudce a přisedícího je neslučitelná s funkcí prezidenta republiky, člena Parlamentu České republiky a s jakoukoli funkcí ve veřejné správě.“.

78. § 52 odst. 5 zní:

„(5) Platové poměry soudců upraví zvláštní zákon.“.

79. V § 53 odst. 1 a 2 se slova „České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „a vojenských kolegií vrchních soudů“.

80. V § 53 se doplňují odstavce 3 a 4, které zní:

„(3) Ustanovení odstavce 2 se neužije, je-li soudce propuštěn z vojenské činné služby na vlastní žádost.

(4) Pokud soudce, který byl propuštěn z vojenské činné služby podle odstavce 3, souhlasí s přidělením k určitému soudu téhož stupně, považuje se tento souhlas za souhlas s přidělením k určitému soudu podle § 34 odst. 1. Jinak jeho funkce podle § 38 zaniká.“.

81. V § 54 odst. 3 se slova „předsedu nejvyššího soudu republiky, předseda vlády, a jde-li o předsedu Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, prezident České a Slovenské Federativní Republiky“ nahrazují slovy „předsedu Nejvyššího soudu, předseda vlády České republiky“.

82. § 58 zní:

„§ 58

Zvláštní zákon upraví působnost profesních zájmových organizací soudců v otázkách upravených tímto zákonem.“.

83. V § 60 odst. 2 se vypouštějí slova „příslušné republiky“.

84. V § 60 odst. 3 se slovo „ministerstva“ nahrazuje slovem „ministerstvo“.

85. V § 60 odst. 4 se vypouštějí slova „příslušné republiky“ a slovo „federální“.

86. V § 62 se vypouštějí slova „příslušné republiky“ a slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

87. V § 62 odst. 2 se vypouštějí slova „příslušné republiky“ a slovo „federální“.

88. § 62 odst. 6 zní:

„(6) Platové poměry justičních čekatelů upraví zvláštní zákon.“.

89. V § 72 se vypouštějí slova „příslušné republiky“ a slova „České a Slovenské Federativní Republiky“.

Čl. II

1. Dnem účinnosti tohoto zákona zahájí svou činnost vrchní soud v Praze.

2. Vrchní soud v Olomouci zahájí svou činnost dnem, který stanoví zvláštní zákon; do té doby vykonává jeho působnost vrchní soud v Praze.

3. Soudci přidělení k výkonu funkce k Nejvyššímu soudu se stávají dnem účinnosti tohoto zákona soudci přidělenými k výkonu funkce k vrchnímu soudu v Praze ve funkcích odpovídajících jejich dosavadním funkcím podle § 39.

4. Pracovníci Nejvyššího soudu, kteří byli ke dni účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru k Nejvyššímu soudu, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stávají pracovníky vrchního soudu v Praze ve funkcích odpovídajících jejich dosavadnímu funkčnímu zařazení.

5. Ustanovení tohoto zákona, pokud se vztahují na činnost vojenských soudů a postavení vojenských soudců a přisedících vojenských soudů, pozbývají účinnosti dnem 31. prosince 1993. Pokud k tomuto dni vojenský soudce souhlasí s přidělením k určitému soudu téhož stupně, považuje se tento souhlas s přidělením k určitému soudu podle § 34 odst. 1. Jinak jeho funkce podle § 38 zaniká.

6. Do doby jmenování předsedy nebo místopředsedy Nejvyššího soudu pověří ministr spravedlnosti výkonem funkce předsedy tohoto soudu některého ze soudců tohoto soudu.

7. Věci projednávané Nejvyšším soudem České a Slovenské Federativní Republiky, v nichž nebude roz-

hodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jde-li o uznání cizího rozhodnutí, převezme Nejvyšší soud, má-li na území České republiky bydliště nebo pobyt osoba, již se rozhodnutí týká, popřípadě převezme další tyto věci určené uvážením Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky s přihlédnutím k právnímu zájmu osoby, již se rozhodnutí týká.

Čl. III

Tento zákon s výjimkou ustanovení bodu 69 nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Bod 69 nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1994.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

18

ZÁKON

České národní rady

ze dne 21. prosince 1992,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 357/1992 Sb.,
o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

2. § 4 zní:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, se mění a doplňuje takto:

1. § 3 odst. 1, 2 a 3 zní:

„(1) Předmětem daně dědické je nabytí majetku děděním. Majetkem pro účely daně dědické jsou

- a) věci nemovité, byty a nebytové prostory (dále jen „nemovitosti“),
- b) věci movité, cenné papíry, peněžní prostředky v české a cizí měně, pohledávky, majetková práva a jiné majetkové hodnoty (dále jen „movitý majetek“).

(2) Z nemovitostí, které se nacházejí na území České republiky (dále jen „tuzemsko“), se vybere daň bez ohledu na státní občanství nebo bydliště zůstavitele; z nemovitostí, které se nacházejí v cizině, se daň nevybírání.

(3) Jestliže zůstavitel v době své smrti

- a) byl občanem České republiky a měl trvalý pobyt^{1a)} v tuzemsku, vybírá se daň z celého jeho movitého majetku bez ohledu na to, zda se tento majetek nachází v tuzemsku nebo v cizině,
- b) byl občanem České republiky a neměl trvalý pobyt v tuzemsku, vybírá se daň z jeho movitého majetku, který se nachází v tuzemsku,
- c) nebyl občanem České republiky, vybírá se daň z jeho movitého majetku, který se nachází v tuzemsku.“

„§ 4

(1) Základem daně dědické je cena majetku nabytého jednotlivým dědicem snižena o

- a) prokázané dluhy zůstavitele, které na dědice přešly zůstavitelovou smrtí,
- b) cenu majetku osvobozeného, podle tohoto zákona od daně dědické,
- c) přiměřené náklady spojené s pohřbem zůstavitele,
- d) odměnu a hotové výdaje notáře pověřeného soudem k úkonům v řízení o dědictví a cenu jiných povinností uložených v řízení o dědictví,
- e) dědickou dávku prokazatelně zaplacenou jinému státu z nabytí majetku děděním v cizině, je-li tento majetek též předmětem daně dědické v tuzemsku.

(2) Dluhy podle odstavce 1 písm. a), náklady podle odstavce 1 písm. c) a odměna a hotové výdaje podle odstavce 1 písm. d), připadající na jednotlivého dědice, se odečtou ve výši odpovídající poměru majetku, který není od daně osvobozen, a majetku, který je od daně osvobozen. Poměr se vypočte na celé Kčs bez zaokrouhlení.

(3) Cenou podle odstavce 1 u movitého majetku je cena obvyklá v době smrti zůstavitele a u nemovitostí cena zjištěná podle zvláštního předpisu,¹⁾ platná v den smrti zůstavitele. U pohledávek, cenných papírů a hotovostí v cizích měnách se přepočte na Kčs provede podle kursu platného pro nákup valut nebo deviz v den smrti zůstavitele.“

3. § 6 odst. 1, 2 a 3 zní:

„(1) Předmětem daně darovací je nabytí majetku na základě právního úkonu, a to jinak než smrtí zůsta-

^{1a)} Zákon č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů.